

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorvm Evangelicorvm D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

14. Iam noli peccare, ne quid tibi deterius contingat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

per externa loca & media iuuare vult Deus, plúsq; in vno loco quàm in alio opitulari; plus apud certam alicuius Sancti memoriam orantes exaudire, quàm vel apud aliorum Sanctorum vel apud eiusdem Sancti alias memorias. Qua de re sic sapienter scribit S. Augustinus. *Vbiq; quidem Deus est, & nullo continetur vel includitur loco qui condidit omnia, & eum à veris adoratoribus in spiritu & veritate oportet adorari, ut in occulto exaudiens, in occulto etiam iustificet ac coronet: verumtamen ad ista que hominibus visibiliter nota sunt, quis potest eius consilium perscrutari, quare in alijs locis hac miracula fiant, in alijs non fiant?* Moxque duabus citatis Sanctorum memoriis, S. Felicis Nolæ in Campania, & sanctorum Martyrum Mediolani in Gallia Cisalpina, vbi quotidiana tunc penè fiebant miracula, addit: *Nunquid non & Africa sanctorum Martyrum corporibus plena est? Et tamen nusquam hic scimus talia fieri.* Sed optimam statim ex diuinis Scripturis huius secreci rationem clarissimus Doctor subiungit. *Sicut enim, quod Apostolus dicit, non omnes Sancti habent dona curationum, nec omnes habent diiudicationem spirituum; ita nec in omnibus memorijs Sanctorum ista fieri voluit ille qui diuidit propria unicuique prout vult.* Sic non nisi in hac piscina, nec nisi ad certum aquæ motum; nec olim nisi in Iordane sanari Naaman leprosum; nec hodie nisi ad certas beatissimæ Virginis in omnibus ferè prouincijs Catholicis memorias (quas alio in loco recensuimus) varia tam externa quàm interna beneficia deprecantibus largitur Deus. Sextò notari potest, quòd ad huius miraculi operationem ministerio Angeli Deus vitur, qui descendens aquam turbaret. Hinc enim discimus, non esse à Dei sapientia & prouidentia alienum, quòd Angelorum aut Sanctorum suorum ministerio vel patrocinio in certis locis utatur, ad varias gratiæ suæ opitulationes fidelibus conferendas. Sanè vnã miraculotum & opitulationum causam, quæ in certis Sanctorum memorijs fiunt, hanc adfert S. Augustinus, quòd *Deus merita martyrum per eorum memorias commendare solet, quia hoc nouit expedire nobis ad adificandam fidem pro qua illi Martyres passi sunt.* Sic docet in libro de cura pro mortuis gerenda, & lib. 22. de ciuitate Dei.

Locorum aliquando discrimen ad Dei beneficia impetranda.
Epist. 137.

1. Cor. 12.

In Prompta Cathol. in festo nativ. B. Virg.
6.

Sanctorum patrocinia.

Cap. 16.
Cap. 9. &
10.

14. *Iam noli peccare, ne quid tibi deterius contingat.*

Contaminat hanc Christi sententiã Calvinus his verbis. *Quum peccare vetat, non exigit ut ab omni peccato sit immu-*

Peccati patroni agit Calvinus.

immu

immunis, sed cōparatio sit superioris vita. Hortatur enim Christus ut posthac resipiscat, neque maneat sui similis. Hæc illi. Cæterum non hortatur tantum Christus, sed & lubet, addita comminatione, ne deterius aliquid ei contingat; non solum ut non maneat sui similis, sed etiam ut omnem planè peccati affectum deponat. Dicit Christus in vniuersum, Noli peccare. Non dicit, Noli sicut antea peccasti peccare; quasi peccate quidem permetteret, sed non tam atrociter quàm prius: que siquæ dixisset: Scio te non posse abstinere à peccato, sed noli esse tam malus nebulo quàm hactenus fuisti: quem in modum Christum loqui Calvinus finxit. Exigit autem decalogus ut ab omni affectu peccati simus immunes, diligendo Deum super omnia, & non concupiscendo aliquid contra legem Dei tameris ab omni peccato ex fragilitate commissio nemo immunis viuat. Sed peccati patronum semper agere Calvinus vult.

19. *Non potest Filius à se facere quicquam, nisi quod viderit Patrem facientem.*

Non aliquam impotentiam, sed summam potentiam Filij hæc verba docent. Non facit à se quicquam, id est, non propria virtute à Deo distincta, quæ tunc inferior ac minor esset; sed (nam illud nisi valet sed) quod viderit facientem: id est, quod à Patre procedens in Patre videt, vel Patrem facientem videt, hoc totum Filius facit. Sic hæc verba vnam vtriusque operationem docent, sic tamen ut non distincta sint naturæ, sed vnica, quoniam vna ab altera procedat & accipiat quicquid habet. Vide Ambros. Serm. 20. in Psalm. 118. vers. 4. Calvinus propria hæresis quod Filius Dei sit à seipso essentiam accipiat, ex his verbis clarissime euerit. Quam ob causam hoc in loco impius Calvinus, tam Arius qui pro Christi diuinitate contra Arium, quàm ipsum Arium qui contra Ecclesiam dimicabat, errasse affirmat; nec de nulla sua diuinitate Christum hic loqui, sed tantummodo quatenus in carne manifestatus est, videlicet ut doceat se tanquam hominem à Deo missum ista operari. Sed impij hominis audaciam sequentia verba apertissimè refutant: Quæcumque enim Pater facit, hæc & Filius similiter facit. Quæ Christo nisi in vero Deo conuenire non possunt. Quare hæc verba penitus Calvinus intacta reliquit. Christus ut homo fecit quæcumque vidit Patrem velle, sed ut Deus quæcumque vidit Patrem facit.

Caluini
propria
hæresis de
Filio Dei.

Caluini
audacia
stulta.

Caluini
arres.